

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci
žalobce: **Y. B.,**

státní příslušnost Republika Kazachstán,
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov, Na kopci 5

proti
žalovanému:

Ministerstvo vnitra,
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 1. 2020 č. j. OAM-1111/ZA-ZA11-P16-2019, o žádosti o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění

pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

2. Žalobce odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 6/2011-96 konstatoval, že správní rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dle žalobce ač k jisté snaze o tento postup došlo, má za to, že rozhodnutí trpí v tomto smyslu vadami. Žalobce namítal, že jeho problémy v Kazachstánu lze kvalifikovat jako nebezpečí vážné újmy. Žalovaný se měl podrobněji zabývat individuálními okolnostmi jeho případu a zohlednit nejen skutečnosti svědčící v jeho neprospěch, ale rovněž skutečnosti svědčící v jeho prospěch.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedl, že žalobce v předchozím řízení o mezinárodní ochranu, kdy _____ byl _____ poučen o povinnosti podávat úplné a pravdivé informace, sdělil, že důvodem jeho žádosti jsou ekonomické problémy. V současné opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl jako hlavní důvod obavy z následků toho, že na něj byla hozena zodpovědnost za krádež během práce v ostraze, což podle něj vyšetřovala i policie. Rovněž tvrdil, že o těchto problémech hovořil již v předchozím řízení. Žalovaný konstatoval na základě zjištění z prvního řízení o mezinárodní ochranu, že žalobce rozhodně v předchozím řízení nehovořil o žádných problémech kvůli jeho zaměstnání v ostraze, ani údajném policejním vyšetřování, které by mělo být proti němu vedeno, a to přesto, že byl na důvody odchodu z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochrany v České republice opakovaně dotazován a byl poučován o svých právech a povinnostech. Uvedená skutečnost, pokud k ní ovšem vůbec došlo, byla žalobci bezesporu objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Dle žalobce k ní mělo dojít před jeho odjezdem z vlasti a podáním žádosti, a ten tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem posouzení již tehdy, pokud ji považoval za natolik závažnou pro důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Je tedy důsledkem pouze jeho vlastního zavinění, že tato údajná nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalovaný má za to, že se při posuzování žádosti žalobce nedopustil žádné nezákonnosti.
4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve stanovené lhůtě ani ke dni rozhodnutí soudu, nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nese.

5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. V rámci údajů k podané žádosti žalobce sdělil, že je státním příslušníkem Republiky Kazachstán. Nemá žádné politické přesvědčení a není členem žádné politické strany ani skupiny. Je svobodný a bezdětný. Posledním místem jeho bydliště ve vlasti bylo město Astana. Žalobce dále uvedl, že 8. 2. 2019 vycestoval z Kazachstánu letecky do Minsku, kde přestoupil na let do Prahy. Cestoval s českým vízem. Do České republiky přicestoval 8. 2. 2019. O mezinárodní ochranu žádal v roce 2019 v České republice, ale nebyla mu udělena. K důvodům opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že pracoval jako ostraha v továrně. Během předchozí směny se něco ztratilo a byl shledán odpovědným za tuto krádež a věc vyšetřovala i policie. Toto je důvod, proč z Kazachstánu odjel a žádné jiné důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany nemá. Na otázku správního orgánu, zda uvedené skutečnosti sdělil již v rámci správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce odpověděl kladně.
7. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-146/ZA-ZA11-2019. Rozhodnutím ze dne 8. 3. 2019 byla žádost žalobce zamítnuta jako zjevně nedůvodná ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Rozhodnutí nabylo právní moci 14. 3. 2019. Proti rozhodnutí správního orgánu podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Brně, který řízení o ní usnesením č. j. 32 Az 12/2019-51 ze dne 11. 11. 2019 zastavil. Usnesení nabylo právní moci 22. 11. 2019. V první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 9. 2. 2019 žalobce označil za důvod podání žádosti snahu o legalizaci jeho dalšího pobytu v České republice. Sdělil, že by zde chtěl pracovat a vydělat si peníze na koupi domu v Kazachstánu. Z vlasti odešel, protože nemohl v Kazachstánu sám sebe dostatečně finančně zabezpečit, neboť mu zaměstnavatel řádně a včas neplatil mzdu. Stalo se to vícekrát. On nemá nikoho, kdo by jej ve vlasti podpořil. Tyto okolnosti označil jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu. V rozhodnutí o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 8. 3. 2019 č. j. OAM-146/ZA-ZA11-P16-2019 správní orgán učinil závěr, že žalobce nesdělil a neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Dále konstatoval, že žalobce výslovně potvrdil, že vyjma ekonomických problémů v důsledku nevyplacených mezd neměl ve vlasti žádné problémy a ani žádné potíže s tamními orgány. Správní orgán uzavřel, že proto byla jeho žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Republice Kazachstán. Konkrétně vycházel z Informace OAMP – Kazachstán: Bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 27. 6. 2019.
9. Ze správního spisu se dále podává, že dne 13. 1. 2020 byla žalobci dána možnost v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí, či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce žádné další podklady pro rozhodnutí nenavrhoval, s podklady pro vydání rozhodnutí se nechtěl seznámit ani se k nim vyjádřit. Pouze sdělil, že má obavu z návratu

do Kazachstánu a to z důvodů, které již uvedl. Doplnil, že na něj bude vyvíjen nátlak, a to jak psychologický, tak hmotný. Tvrdil také, že v Kazachstánu nejsou dodržována základní lidská práva. Nemá žádné nové skutečnosti, které by dodal.

10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
12. Z výše citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu plyne, že opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany je přípustná tehdy, pokud se opírá o novou skutečnost. Tou je přitom pouze taková skutečnost, kterou žalobce nemohl bez své viny uvést v řízení o předchozí žádosti, tedy skutečnost, která v té době vůbec neexistovala, nebo o které žadatel objektivně bez své viny nevěděl. Tato skutečnost pak musí nasvědčovat tomu, že žadateli hrozí pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Z relevantní judikatury správních soudů se rovněž podává, že aby mohla být nová skutečnost podkladem pro řízení o mezinárodní ochranu, musí mít z hlediska udělení mezinárodní ochrany určitou relevanci. Krajský soud předně konstatuje, že je správné zjištění žalovaného, že žalobce v předchozím řízení o udělení mezinárodní ochrany nehovořil o žádných problémech kvůli jeho zaměstnání v ostraze ani údajném policejním vyšetřování, které by mělo být proti němu vedeno a to přesto, že byl na důvody odchodu z vlasti a podání žádosti o mezinárodní ochranu v České republice opakovaně dotazován a byl poučován o svých právech a povinnostech, včetně povinnosti pravdivé a úplné výpovědi. Krajský soud rovněž ve shodě s žalovaným činí závěr, že žalobcem tvrzená údajná nová skutečnost jím sdělená, a sice jeho údajné obavy z následku toho, že na něj byla hozena zodpovědnost za krádež během jeho práce v ostraze, což měla vyšetřovat i policie, na základě které požadoval opětovné meritorní posuzování jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, mu bezesporu byla objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, neboť k ní mělo dojít před jeho odjezdem z vlasti a podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce tak měl možnost i povinnost uvést ji za účelem jejího posouzení již tehdy, pokud ji považoval za natolik závažnou pro důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ve shodě s žalovaným tak soud činí závěr, že je důsledkem pouze vlastního zavinění žalobce, že tato údajná nová skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Napadené rozhodnutí obsahuje zdůvodněné závěry o tom, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany a že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Tyto závěry nacházejí oporu ve spisu. Soud uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávu o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a

z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posouzení podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Žalobce sám pak přes poučení správního orgánu žádné další podklady nepředložil a ani nenavrl. Soud uzavírá, že v posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl, a ani žalovaný nezjistil, jak výše uvedeno, ve vztahu k situaci v zemi původu žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podaná na území České republiky byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.

13. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
14. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. soud žádného z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 23. 4. 2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně